

בס"ד. שיחת ליל שמחת תורה (קודם הקפות), ה'תשכ"ה.

בלתי מוגה

1 א. כ"ק מו"ח אדמו"ר אמר פעם¹, שבשמחת-תורה מקדש כל אחד לעצמו, מצד החביבות שבדבר.
2 והיינו, שאף-על-פי שעל-פי דין יכולים לצאת י"ח על-ידי אחר, ואין שום שאלה בדבר, מכל-מקום
3 מצד החביבות צריך כל אחד לקדש בעצמו.

4 (ואחר-כך אמר:)

5 אחד המסובים - שעדיין לא קידש - יקדש עתה, ויוציא ידי חובה את כולם (ובכך יהיה תיקון לכמה
6 וכמה דברים), ויכוין גם להוציא את ה"עם שבשדות"².

7 (לאחרי שאחד המסובים קידש, אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א:)

8 בנוגע ל"עם שבשדות" איתא בגמרא² ש"אניסי".

9 והרי אין לנו מי ש"אניסי" יותר מאשר אחינו בני-ישראל שנמצאים ברוסיה³.

10 ולכן יגנונו עתה ניגון שהביאו מרוסיה.

* * *

11 ב. אודות המעלה דשמיני-עצרת, מבואר במאמר של רבינו הזקן (שנקבע על-ידי אדמו"ר האמצעי
12 למאמר הראשון ב'סידור' שער הסוכות)⁴, שאז נעשה יחוד וזיווג כו'.

13 ובביאור זה מתבטאת המעלה דשמיני-עצרת - באופן נעלה יותר מהמבואר בשאר המקומות:

14 בדרך כלל מבואר⁵ שענינו של שמיני-עצרת הוא הקליטה של כל הענינים שנמשכו בחודש תשרי -
15 בראש השנה, יום הכיפורים וחג הסוכות.

16 ענינו של ראש השנה הוא - "תמליכוני עליכם"⁶, היינו, שבני-ישראל מקבלים על עצמם מלכותו של
17 הקב"ה באופן ש"מלכותו ברצון קיבלו עליהם"⁷, שזהו ענין ההכתרה, כידוע, והקב"ה מקבל את ההכתרה,
18 ומסכים להיות מלך.

19 ענינו של יום הכיפורים הוא - המשכת הסליחה ומחילה, ובפרט בנעילת יום הכיפורים. וענין זה חודר
20 ("עס דערנעמט") כו' עד שבני-ישראל זועקים "שמע ישראל וכו'", ועל-ידי-זה נפעלת מיד המשכת
21 הגאולה, שלכן מכריזים מיד "לשנה הבאה בירושלים", שפירושו (לא שצריך להמתין חסו-שלום עוד
22 שנה שלימה, אלא) כדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר⁸ שהגאולה באה תיכף ומיד, ובדרך ממילא הנה "לשנה
23 הבאה" נהיה כבר "בירושלים".

24 וענינו של חג הסוכות הוא - המשכת השמחה על כל השנה, "ושמחתם לפני ה' אלקיכם", הקשורה
25 עם "ולקחתם לכם גו'⁹, נטילת לולב, שמורה ש"ישראל אינון נצווייא"¹⁰, הן נצחון האויב שמבפנים,
26 זה היצה"ר, והן נצחון האויבים שמבחוץ, ועד שגם אומות העולם מכירים במעלתם של ישראל, כפי
27 שאומרים בהלל: "הללו את ה' כל גוים גו' כי (גם הם מכירים) גבר עלינו חסדו"¹¹.

(5) ראה תורת מנחם סה"מ תשרי ע' רכד. וש"נ.

(6) ר"ה טז, סע"א. וש"נ.

(7) נוסח תפלת ערבית.

(8) ראה סה"ש תש"ח ע' 200. וש"נ.

(9) אמור כג, מ.

(10) ויק"ר פ"ל, ב.

(11) תהלים קיז. וראה תורת מנחם שם ע' קפו ואילך. וש"נ.

(1) ראה שיחת ליל שמחת תש"ד בתחלתה (סה"ש תש"ד ריש ע' 32). תש"ט בתחלתה (סה"ש תש"ט ע' 281). וראה גם שיחת יום שמחת תרצ"ו בתחלתה (סה"ש תרצ"ו ריש ע' 16).

(2) לשון הגמרא - ר"ה בסופה.

(3) חסר קצת (המו"ל?).

(4) סידור (עם דא"ח) רנז, א. וראה גם אג"ק חכ"ה ע' כא.

וש"נ.